

Υπόθεση T-28/02

First Data Corp. κ.λπ.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Σύστημα πληρωμών με κάρτες Visa — Κανόνας “προϋπόθεση για την προσέλκυση εμπόρων η έκδοση καρτών” — Αρνητική πιστοποίηση — Κανόνας καταργηθείς κατά την εκδίκαση της υποθέσεως — Έννομο συμφέρον — Κατάργηση της δίκης»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2005 . . . . Π - 4122

Περίληψη της διατάξεως

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Απώλεια λόγω γεγονότος που συνέβη κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης

2. Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Απόφαση της Επιτροπής περί χορηγήσεως αρνητικής πιστοποίησης κατ' εφαρμογήν των κανόνων του ανταγωνισμού — Αίτημα μερικής ακυρώσεως διατάξεως της συμφωνίας την οποία αφορά η πιστοποίηση — Κατάργηση της επίμαχης διατάξεως κατά τη διάρκεια της δίκης — Έλλειψη γεγεννημένου και ενεστώτος συμφέροντος για τη συνέχιση της προσφυγής — Συμφέρον που αφορά μελλοντικές και αβέβαιες καταστάσεις — Αποκλείεται
(Άρθρα 81 § 1 ΕΚ, 230 ΕΚ και 233 ΕΚ)

1. Η ασκούμενη από φυσικό ή νομικό πρόσωπο προσφυγή ακυρώσεως είναι παραδεκτή μόνο στον βαθμό που ο προσφεύγων αντλεί συμφέρον από την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως. Ένα τέτοιο συμφέρον προϋποθέτει ότι η ακύρωση της πράξεως είναι ικανή, αφ' εαυτής, να παραγάγει έννομες συνέπειες, ή, με άλλη διατύπωση, ότι η προσφυγή μπορεί, εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε.

Συναφώς, οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής εκτιμώνται κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής. Πάντως, προς διασφάλιση της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, το Πρωτοδικείο μπορεί αυτεπαγγέλτως να διαπιστώσει ότι η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής παρέλκει στην περίπτωση κατά την οποία ο προσφεύγων που είχε αρχικώς έννομο συμφέρον έπαυσε να έχει οποιοδήποτε είδους προσωπικό συμφέρον για την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως λόγω γεγονότος που συνέβη κατόπιν της ασκήσεως της εν λόγω προσφυγής. Πράγματι, για να μπορέσει ο προσφεύγων να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως αποφάσεως, πρέπει να

αντλεί διαρκώς προσωπικό συμφέρον από την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 34-38)

2. Ο προσφεύγων σε διαδικασία που σκοπεί στην ακύρωση αρνητικής πιστοποίησης χορηγηθείσας από την Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2 του κανονισμού 17 δεν δικαιολογεί πλέον γεγεννημένο και ενεστώσ έννομο συμφέρον, όταν η προσφυγή του αφορά την εν λόγω πιστοποίηση μόνον κατά το μέτρο που άπτεται διατάξεως συμφωνίας μεταξύ επιχειρήσεων η οποία στο μεταξύ καταργήθηκε από τα μέρη της συμφωνίας.

Συγκεκριμένα, αφενός, ενδεχόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου ακυρώνουσα την προσβαλλόμενη πράξη δεν θα μπορούσε πλέον να παραγάγει τις συνέπειες που προβλέπει το άρθρο 233 ΕΚ, καθόσον η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να εκδώσει νέα —διαφορετική— απόφαση επί διατάξεως η οποία δεν υφίσταται πλέον.

Αφετέρου, το ενδεχόμενο μελλοντικής εισαγωγής στη συμφωνία ρήτρας παρόμοιας με την καταργηθείσα δεν αρκεί ώστε να μπορέσει ο προσφεύγων να επικαλεστεί γεγεννημένο και ενεστώς, και όχι υποθετικό, έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως.

Τέλος, η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως δεν αποτελεί αναγκαία βάση για ενδεχόμενη αγωγή αποζημίωσης του προσφεύγοντος κατά των μερών της συμφωνίας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Συγκεκριμένα, τα εθνικά δικαστήρια δεν δεσμεύονται από μια αρνητική πιστοποίηση, μολονότι πρόκειται περί πραγματικού στοιχείου το οποίο μπορούν να λάβουν υπόψη στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς τους. Με την αρνητική πιστοποίηση, η Επιτροπή απλώς διαπιστώνει, βάσει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της, ότι δεν είναι αναγκαίο να παρέμβει. Συνεπώς, η αρνητική πιστοποίηση δεν συνιστά οριστική εκτίμηση, ούτε, ειδικότερα, τοποθέτηση, για την οποία η Επιτροπή έχει

αποκλειστική αρμοδιότητα. Λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ έχει άμεση εφαρμογή, οπότε οι ιδιώτες μπορούν να το επικαλεστούν ενώπιον εθνικών δικαστηρίων και να αντλήσουν δικαιώματα από αυτό, τα εθνικά δικαστήρια, τα οποία ενδέχεται να διαθέτουν και άλλα στοιχεία σχετικά με τη διαφορά που υποβλήθηκε στην κρίση τους, έχουν υποχρέωση να σχηματίσουν ίδια άποψη, βάσει των στοιχείων που έχουν στη διάθεσή τους, επί της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ σε ορισμένες συμφωνίες. Εν πάση περιπτώσει, τα εθνικά δικαστήρια έχουν τη δυνατότητα υποβολής προδικαστικών ερωτημάτων όσον αφορά το κύρος αρνητικής πιστοποίησης, οπότε, αν ανακύψει διαφορά, ο προσφεύγων δεν στερείται της δυνατότητας να ασκήσει τα δικαιώματά του ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου.

(βλ. σκέψεις 40, 42-43, 47-51)